

Obětavá služba a zdroj radosti

Lidské tělo má být využito výhradně pro službu a nikdy pro neřest. Tajemství šťastného života leží v odříkání. Odříkání je život. Neřest je smrt. Proto má každý právo a má si přát život dlouhý 125 let, pokud v tomto životě slouží a nehledí přitom na výsledek svého snažení. Odříkání, které konáme pro odříkání samé, je zdrojem nesmírné radosti, o kterou nás nemůže nikdo připravit, protože tento nektar tryská a míří od a do samého Života. Bez takové radosti není možný dlouhý život, a i kdyby byl možný, nebude mít žádnou cenu. Duše je všudypřítomná, proč by se měla starat o to, že musí existovat v těle-kleci, či dokonce páchat zlo a zabít proto, aby vylepšila svoji klec? Takovou úvahou se dostáváme k ideálu úplného odříkání se a začínáme používat své tělo výhradně pro službu druhým. Takový přístup nám přináší skutečné štěstí a krásnou vizi v plnosti času. Takto se dostáváme k ideálu sebe-realizace službou.

Jsem tu, abych nesloužil nikomu jinému než sobě, abych našel svou vlastní sebe-realizaci skrze službu všem ostatním. Posledním cílem člověka je uvědomění si Boha a všechny naše aktivity – sociální, politické, náboženské mají vést k tomuto konečnému cíli.

Chci ztotožnit své já se vším živým na zemi. ... pouze skrze toto ztotožnění a službu mohu dosáhnout Boha ... Jak říká Gíta, chci žít v míru se svými přáteli i nepřáteli. Můj patriotismus je pouhým mezistupněm na cestě do země věčné svobody a míru. Proto pro mě neexistuje žádná politika bez náboženství. Politika slouží náboženství. Politika zbavená náboženství je smrtící past, protože taková politika hubí Duši.

Spatřit vše-prostupujícího Ducha Pravdy tváří v tvář znamená milovat nejmenší ze všech stvoření jako sebe sama. Ztotožnění se se vším, co žije, je nemožné bez sebe-očištění a sebe-omezení, bez sebe-očištění zůstává vzhled do zákona Ahimsi prázdným snem. Já se očistí zbavením se všeho nadbytečného balastu, vztahu k věcem, k luxusu a komfortu škodlivému skutečné svobodě Ducha.

...

Pro mě samotného nebylo zemětřesení rozmarem Boha ani výsledkem hry slepých přírodních sil. Neznáme všechny Boží zákony, ani jejich působení. Znalosti největších vědců či nejlepších duchovních jsou jako zrnka prachu. Jestliže Bůh není osobním bytím – tak jako pro mě byl můj otec – pak je jistě něčím ještě větším. Vede mě i v těch nejobyčejnějších okamžicích mého života. Věřím doslovně, že bez Jeho vůle nepadne ani listek ze stromu. Každé mé nadechnutí závisí od jeho milosti.

Pohromy jako sucha, povodně, zemětřesení ap. – ačkoliv se nám zdá, že mají pouze fyzikální příčiny – jsou podle mého názoru jakýmsi způsobem spojeny s morálkou člověka. Proto instinktivně cítím, že toto zemětřesení bylo pohromou způsobenou naším hříchem vůči nedotknutelným. Samozřejmě santanisté mohou tvrdit, že bylo způsobeno mým hříchem odporu vůči našemu předsudku. Moji odpovědi je každopádně lítost, pokání a sebe-očištění. Připouštím, že má neznalost přírodních zákonů je značná. Ale já musím věřit v Boha, ačkoliv nedokážu o jeho existenci přesvědčit skeptiky. Bůh mi bude pomáhat, i když mi dokážete, že neexistuje.